

- 1) zamówień zawierających oświadczenie o przeznaczeniu zamówionego materiału,
- 2) rozliczenia, na żądanie jednostek obrotu, wykorzystania tych materiałów zgodnie z przeznaczeniem.

3. Właściwi ministrowie, będący organami założycielskimi dla jednostek obrotu i dostawców materiałów nie objętych obowiązkowym pośrednictwem, zapewnią realizację ustaleń, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług ustali zasady współdziałania jednostek, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz organizacji branżowych wymienionych w § 7, w tym prowadzenia kontroli prawidłowości zużycia uzyskanych środków materiałowo-technicznych na usługi oraz sporządzania w tym zakresie okresowych ocen.

5. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego:

- 1) wyznaczają jednostki handlu wewnętrznego hurtowego i detalicznego do prowadzenia sprzedaży materiałów, surowców i części zamiennych dla placówek świadczących usługi bytowe,
- 2) zapewnią jednostkom świadczącym usługi bytowe możliwości dodatkowego zaopatrzenia z funduszu rynkowego.

6. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług określa zasady:

- 1) zaopatrywania jednostek świadczących usługi bytowe z funduszu rynkowego,
- 2) wyznaczania jednostek handlowych (hurtowych lub detalicznych) do prowadzenia sprzedaży środków materiałowo-technicznych na rzecz usług bytowych.

§ 14. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych i Zarząd Centralnego Związku Rzemiosła zapewnią w ramach ustalonych dla nich przydziałów taboru samochodowego na 1983 r. dostawy samochodów dla zakładów świadczących usługi bytowe.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów uwzględni w bilansach i planach rozdziału na lata 1984 i 1985 potrzeby w zakresie taboru samochodowego związanego z prowadzeniem usług bytowych, a Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, w porozumieniu z zarządami centralnych związków spółdzielczych i Zarządem Centralnego Związku Rzemiosła zapewni dostawy samochodów na potrzeby zakładów usługowych świadczących usługi bytowe, w ramach ustalonych dla nich przydziałów.

§ 15. 1. Ministrowie Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego oraz Handlu Wewnętrznego i Usług, w porozumieniu z zarządami centralnych związków spółdzielczych i Zarządem Centralnego Związku Rzemiosła, dokonają oceny

możliwości zaspokojenia przez producentów krajowych potrzeb w zakresie podstawowego wyposażenia technicznego zakładów usługowych.

2. Ministrowie Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego oraz Handlu Wewnętrznego i Usług określą potrzeby w zakresie maszyn i urządzeń, które nie są produkowane w kraju bądź są produkowane w niewystarczającej ilości, i przedstawią odpowiednie wnioski w celu zaspokojenia potrzeb jednostek prowadzących działalność usługową na te maszyny i urządzenia w drodze uruchomienia ich produkcji lub dostaw z importu.

§ 16. 1. W celu zapewnienia poprawy zaopatrzenia w części zamienne do zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego dla zakładów usługowych wprowadza się zamówienia rządowe na dostawę tych części.

2. Ministrowie Gospodarki Materiałowej oraz Handlu Wewnętrznego i Usług wyznaczają w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami jednostki składające zamówienia rządowe na części zamienne do zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego, o których mowa w ust. 1.

§ 17. Minister Handlu Zagranicznego zapewni w miarę możliwości wprowadzenie do rocznych protokołów handlowych na lata 1984 i 1985, zawieranych z państwami zaliczonymi do I obszaru płatniczego, oraz kontraktów handlowych dostawę części zamiennych do rynkowych wyrobów importowanych z tych państw — w ilości i asortymentach zamawianych przez jednostki świadczące usługi.

§ 18. 1. Zainteresowani ministrowie, zarządy centralnych związków spółdzielczych oraz Zarząd Centralnego Związku Rzemiosła w porozumieniu z Ministrem Administracji i Gospodarki Przemysłowej oraz Zarządem Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego spowodują opracowanie wzorcowych założeń użytkowo-funkcjonalnych dla określonych rodzajów usług.

2. Założenia te powinny uwzględniać specyfikę poszczególnych zakładów usługowych i postęp techniczno-organizacyjny w usługach oraz być fachową pomocą przy racjonalnym projektowaniu zakładów usługowych w nowo wznoszonych budynkach, adaptacjach lub przebudowach istniejących pomieszczeń.

§ 19. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i zarządami centralnych związków spółdzielczych oraz Zarządem Centralnego Związku Rzemiosła przedstawi Radzie Ministrów do dnia 30 czerwca 1984 r. ocenę realizacji przepisów uchwały.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

157

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 19 lipca 1983 r.

w sprawie rodzajów wkładów oszczędnościowych, wydawanych na nie dowodów oraz zasad otwierania i prowadzenia rachunków tych wkładów.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności gromadzą wkłady oszczędnościowe, na które wystawiane są dowody imienne lub na okaziciela.

2. Banki spółdzielcze gromadzą wkłady oszczędnościowe, na które wystawiane są dowody imienne.

§ 2. Zarządzenie ustala rodzaje wkładów oszczędnościowych i wydawanych na nie dowodów, ogólne zasady zawierania umów o wkłady oszczędnościowe w złotych oraz ogólne zasady otwierania i prowadzenia rachunków tych wkładów.

§ 3. 1. Wkłady oszczędnościowe gromadzone są przez banki, o których mowa w § 1, na podstawie umów zawieranych między tymi bankami i wkladcami.

2. Umowę o wkład oszczędnościowy zawiera się przez wystawienie przez bank dowodu na złożony wkład oszczędnościowy oraz złożenie przez wkladcę oświadcze-

nia, że przyjmuje podane mu do wiadomości i stosowania postanowienia dla wkładców, ustalające szczegółowe postanowienia umowy, w tym zasady prowadzenia rachunku wkładu oszczędnościowego i dysponowania nim.

§ 4. Wkłady oszczędnościowe mogą być składane na czas nie określony, na czas określony, premiowane premiami pieniężnymi, rzeczowymi lub składane na określony cel.

§ 5. Wkłady oszczędnościowe są oprocentowane. Wysokość i sposób oprocentowania ustalają odrębne przepisy.

Rozdział 2

Rodzaje wkładów oszczędnościowych i wystawianych na nie imiennych dowodów.

§ 6. Imiennymi dowodami na złożone wkłady oszczędnościowe są:

- 1) imienne książeczki oszczędnościowe,
- 2) bony samochodowe,
- 3) lokacyjne i depozytowe bony oszczędnościowe, którym nadano charakter bonów imiennych umiejscowionych,
- 4) potwierdzenia przyjęcia przedpłat na nabycie samochodu osobowego.

§ 7. 1. Właścicielem wkładów oszczędnościowych, na których dowód wystawiane są imienne dowody oszczędnościowe, lub jego pełnomocnikiem może być osoba fizyczna zamieszkała na stałe w Polsce (krajowiec dewizowy).

2. Osoba fizyczna będąca cudzoziemcem dewizowym, mająca pełną zdolność do czynności prawnych, może być właścicielem wkładów oszczędnościowych, na których dowód wystawiane są imienne książeczki oszczędnościowe, jeżeli zamieszkuje i jest zatrudniona w Polsce na podstawie umowy o pracę lub wykonuje zajęcie zarobkowe na podstawie uprawnienia wydanego jej przez właściwy organ administracji państwowej i złoży w tej sprawie odpowiednie oświadczenie. W pozostałych wypadkach wymagane jest zezwolenie dewizowe.

§ 8. Właścicielem wkładów na książeczkach oszczędnościowych może być również krajowa organizacja polityczna, społeczna lub zawodowa uprawniona do lokowania wolnych środków pieniężnych na książeczkach oszczędnościowych zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 9. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności i banki spółdzielcze wystawiają na złożone wkłady oszczędnościowe imienne książeczki oszczędnościowe stanowiące dowody własności tych wkładów i zawierają umowę rachunku wkładu oszczędnościowego.

§ 10. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności wystawiają imienne książeczki oszczędnościowe na następujące rodzaje wkładów oszczędnościowych:

- 1) płatne na każde żądanie (umiejscowione i obiegowe),
- 2) terminowe na zadeklarowany z góry okres:
 - a) 12-miesięczne,
 - b) 36-miesięczne,
- 3) systematycznego oszczędzania przez dzieci i młodzież z hasłem „Oszczędzamy na wypoczynek wakacyjny”,
- 4) systematycznego oszczędzania, gromadzone przez okresy 5-letnie,
- 5) z przeznaczeniem na udział w budownictwie mieszkaniowym.

§ 11. Banki spółdzielcze wystawiają imienne książeczki oszczędnościowe na następujące rodzaje wkładów oszczędnościowych:

- 1) płatne na każde żądanie (umiejscowione i obiegowe),
- 2) terminowe na zadeklarowany z góry okres:
 - a) 12-miesięczne,
 - b) 36-miesięczne,

3) z przeznaczeniem na udział w budownictwie mieszkaniowym,

4) premiowane:

- a) ciągnikami rolniczymi,
- b) premiami pieniężnymi,

5) systematycznego oszczędzania, gromadzone przez okresy pięcioletnie,

6) systematycznego oszczędzania przez uczniów zakładów rzemieślniczych.

7) systematycznego oszczędzania przez dzieci i młodzież z hasłem „Oszczędzamy na wypoczynek wakacyjny”;

§ 12. 1. Książeczki oszczędnościowe mogą być umiejscowione lub obiegowe.

2. Operacje w książeczkach oszczędnościowych umiejscowionych mogą być dokonywane wyłącznie w Narodowym Banku Polskim — powszechnych kasach oszczędności lub w bankach spółdzielczych prowadzących rachunek właściciela książeczki oszczędnościowej i w upoważnionych przez nie placówkach: oddziałach, ekspozyturach, agencjach, punktach kasowych, a w książeczkach obiegowych wystawionych przez:

- 1) powszechne kasy oszczędności — we wszystkich powszechnych kasach oszczędności na terenie kraju i ich placówkach: oddziałach, ekspozyturach, agencjach,
- 2) banki spółdzielcze — we wszystkich bankach spółdzielczych na terenie kraju oraz w ich placówkach: oddziałach, punktach kasowych, agencjach.

3. Operacje w książeczkach oszczędnościowych obiegowych mogą być dokonywane przez Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności i banki spółdzielcze zastępczo na warunkach ustalonych w porozumieniu zawartym między Narodowym Bankiem Polskim a Bankiem Gospodarki Żywnościowej.

4. Operacje w książeczkach oszczędnościowych mogą być również dokonywane za pośrednictwem urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych na warunkach ustalonych w umowie między państwowym przedsiębiorstwem „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” i Narodowym Bankiem Polskim w stosunku do książeczek wystawionych przez Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności oraz Bankiem Gospodarki Żywnościowej w stosunku do książeczek wystawionych przez banki spółdzielcze.

5. Warunki przyjmowania wpłat i dokonywania wypłat z książeczek oszczędnościowych obiegowych oraz wysokość łącznej sumy dziennych wypłat określane są w postanowieniach, o których mowa w § 3 ust. 2.

§ 13. 1. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności wystawiają na złożone wkłady oszczędnościowe imienne bony samochodowe z losowaniem premii w postaci samochodów osobowych o wartości nominalnej 20 tys. zł każdy, zwane dalej „bonami samochodowymi”, które stanowią dowód zawarcia umowy o premiowany wkład oszczędnościowy w postaci samochodu osobowego.

2. Bon samochodowy może być wystawiony na imię i nazwisko wkładcy albo na imię i nazwisko osoby przez niego wskazanej. Właścicielem bonu samochodowego jest osoba, na którą został wystawiony bon samochodowy.

3. Bon samochodowy może być przez jego właściciela w każdym czasie zgłoszony do wykupu.

4. Wykupu dokonuje się według wartości nominalnej.

5. W razie utraty bonu samochodowego podlega on umorzeniu na zasadach i w trybie przepisów o umarzeniu utraconych imiennych dowodów na złożone wkłady oszczędnościowe.

6. Właściciele bonów samochodowych biorą udział w kwartalnych losowaniach premii w postaci samochodów osobowych.

7. Warunkiem udziału w losowaniu jest posiadanie bonu samochodowego przez jego właściciela co najmniej

przez pełny kwartał kalendarzowy poprzedzający miesiąc, w którym odbywa się losowanie.

8. W razie wylosowania premii w postaci samochodu, właściciel bonu samochodowego otrzymuje dokument uprawniający do odbioru samochodu za zwrotem bonu samochodowego, który nie podlega wykupowi.

9. Jeżeli wykup bonu samochodowego nastąpił przed terminem odbioru dokumentu uprawniającego do odbioru samochodu, wydanie tego dokumentu następuje po wpłaceniu w Narodowym Banku Polskim — powszechnej kasie oszczędności równowartości wykupionego bonu samochodowego.

§ 14. 1. Lokacyjne bony oszczędnościowe lub depozytowe bony oszczędnościowe (dowody na okaziciela), którym na życzenie ich posiadaczy nadano charakter bonów imiennych umiejscowionych (§ 21), są dowodami zawarcia umów o imienne umiejscowione wkłady oszczędnościowe. Do bonów, o których mowa, stosuje się odpowiednio przepisy o imiennych umiejscowionych książeczkach oszczędnościowych oraz o lokacyjnych lub depozytowych bonach oszczędnościowych.

2. Wykup bonów, o których mowa w ust. 1, jak również realizacja odsetek od tych bonów może nastąpić tylko w Narodowym Banku Polskim — powszechnej kasie oszczędności, który nadał bonowi charakter bonu imiennego.

3. W razie utraty bonów, o których mowa w ust. 1, bony podlegają umorzeniu na zasadach i w trybie określonych w przepisach o umorzeniu imiennych dowodów na złożone wkłady oszczędnościowe.

§ 15. 1. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności oraz banki spółdzielcze prowadzą specjalne rachunki przedpłat osób fizycznych na nabycie samochodów osobowych produkcji krajowej, na których dowód wystawiono potwierdzenie przyjęcia przedpłaty.

2. Wpłaty miesięczne z tytułu rat na przedpłaty na nabycie samochodów osobowych mogą być dokonywane we wszystkich powszechnych kasach oszczędności na terenie kraju, ich placówkach, agencjach, urządach pocztowo-telekomunikacyjnych oraz bankach spółdzielczych.

Rozdział 3

Rodzaje wkładów oszczędnościowych i wystawianych na nie dowodów na okaziciela.

§ 16. Dowodami na okaziciela na złożone wkłady oszczędnościowe są:

- 1) premiowe bony oszczędnościowe,
- 2) lokacyjne bony oszczędnościowe,
- 3) depozytowe bony oszczędnościowe,
- 4) oprocentowane bony oszczędnościowe,
- 5) dowody oszczędnościowe na terminowe wkłady oszczędnościowe z dyskontem,
- 6) książeczki oszczędnościowe na okaziciela i na okaziciela z hasłem.

§ 17. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności oraz upoważnione agencje i urzędy pocztowo-telekomunikacyjne wystawiają na złożone wkłady oszczędnościowe następujące rodzaje dowodów na okaziciela:

- 1) premiowe bony oszczędnościowe,
- 2) lokacyjne bony oszczędnościowe,
- 3) depozytowe bony oszczędnościowe.

§ 18. 1. Premiowe bony oszczędnościowe, zwane dalej „bonami premiovymi”, emitowane są przez Narodowy Bank Polski z datą 1 lipca 1971 r. w kolejnych emisjach. Bony premiowe emituje się na okres 20 lat od dnia 1 lipca 1971 r.

2. Bony premiowe stanowią dowód zawarcia umowy o premiovą wkład oszczędnościowy na okres 20 lat od dnia 1 lipca 1971 r.

3. Podstawowa wartość nominalna bonu wynosi 1.000 zł. Narodowy Bank Polski emituje również bony premiowe o wartości nominalnej stanowiącej część podstawowej wartości nominalnej.

4. Kolejne emisje bonów premiovych są odpowiednio pomniejszane przez wyłączenie numerów bonów premiovych wylosowanych w przeprowadzonych poprzednio losowaniach.

5. Bony premiowe mogą być w każdym czasie przedstawione do wykupu według ich wartości nominalnej. Bony premiowe wykupione podlegają dalszej sprzedaży.

6. Po upływie 20 lat od dnia 1 lipca 1971 r. bony premiowe podlegają wykupowi według wartości nominalnej.

7. Bony premiowe przez okres 20 lat od dnia 1 lipca 1971 r. biorą udział w losowaniach premii.

8. Udział w losowaniach biorą wszystkie nie wylosowane bony premiowe.

9. Fundusz premiový powstaje z oprocentowania obliczonego w stosunku rocznym od ogólnej sumy emisji.

10. W każdym losowaniu podlega wylosowaniu dla każdej emisji 2.100 premii, w których mieści się również wartość nominalna wylosowanych bonów premiovych, na łączną kwotę 9.604.000 zł, a mianowicie:

- 1) 2 premie po 300.000 zł,
- 2) 6 premii po 150.000 zł,
- 3) 14 premii po 100.000 zł,
- 4) 13 premii po 30.000 zł,
- 5) 7 premii po 20.000 zł,
- 6) 2.058 premii po 3.000 zł.

11. Premia wylosowana na bon premiowy o wartości stanowiącej część podstawowej wartości nominalnej podlega wypłacie w odpowiedniej części.

12. W okresie 20 lat od dnia 1 lipca 1971 r. przeprowadzi się 160 losowań.

13. Bon premiowy, na który wylosowana została premia, podlega umorzeniu.

14. Losowania dla wszystkich emisji przeprowadzane są publicznie i komisyjnie 8 razy w każdym roku w dniach 15 lutego, 30 marca, 15 maja, 30 czerwca, 15 sierpnia, 30 września, 15 listopada i 30 grudnia. Jeżeli w wymienionym dniu przypada dzień wolny od pracy, losowanie przeprowadzane jest w najbliższy następny, powszedni dzień tygodnia.

15. Realizacja wylosowanych premii dokonywana jest po upływie 8 dni po dniu losowania.

16. Premie nie zrealizowane w okresie 20 lat od dnia 1 lipca 1971 r. mogą być realizowane w ciągu następnych 2 lat po upływie powyższego okresu.

17. Wystawianie bonów premiovych ulega wstrzymaniu w dniu każdego losowania i w ciągu 8 dni po dniu losowania.

18. Cena bonu premiovego o podstawowej wartości nominalnej 1.000 zł wynosi:

- 1) w okresie od 9 do 21 dnia po losowaniu — 1.000 zł,
- 2) w okresie od 22 dnia po losowaniu do dnia poprzedzającego następne losowanie — 1.040 zł.

19. Cena bonu premiovego o wartości stanowiącej część podstawowej wartości nominalnej wynosi odpowiednią część ceny określonej w ust. 18.

§ 19. 1. Lokacyjne bony oszczędnościowe, zwane dalej „bonami lokacyjnymi”, wprowadzone z dniem 1 października 1976 r., stanowią dowód zawarcia umowy o lokacyjny wkład oszczędnościowy na okres 5 lat od daty ich wystawienia.

2. Bony lokacyjne emituje Narodowy Bank Polski w wartościach nominalnych 1.000 zł, 10.000 zł i 25.000 zł. Każdy bon zawiera 6 kuponów odsetkowych.

3. Odsetki od bonu lokacyjnego są realizowane po upływie każdego roku od dnia wystawienia bonu na podstawie kuponów odsetkowych.

4. W razie niedotrzymania umowy i przedstawienia bonu lokacyjnego do wykupu przed upływem 5 lat, posiadacz bonu otrzymuje jego wartość nominalną oraz odsetki w zmniejszonej wysokości w zależności od roku, w którym następuje wykup bonu, od wartości nominalnej bonu za czas od dnia wystawienia bonu do dnia wykupu, po potrąceniu odsetek zrealizowanych na podstawie kuponów odsetkowych. Jeżeli kwota odsetek do wypłaty będzie niższa od odsetek wypłaconych na podstawie kuponów odsetkowych, różnicę potrąca się przy wykupie bonu lokacyjnego z jego wartości nominalnej.

5. Jeżeli posiadacz bonu lokacyjnego nie skorzysta z możliwości realizacji odsetek po upływie poszczególnych okresów rocznych i realizuje odsetki po upływie 5 lat, otrzymuje dodatkowo odsetki od odsetek nie podjętych za okres 5 lat według stopy procentowej obowiązującej w dniu upływu 5-letniego okresu.

6. Po upływie umownego okresu 5-letniego, przez okres dalszych 5 lat, bony lokacyjne podlegają wykupowi z zastosowaniem stopy procentowej obowiązującej w dniu upływu umownego okresu. W tym wypadku przepis ust. 5 stosuje się tylko do okresu umownego.

7. Po upływie 10 lat od dnia wystawienia bonu lokacyjne nie podlegają dalszemu oprocentowaniu.

§ 20. 1. Depozytowe bony oszczędnościowe, zwane dalej „bonami depozytowymi”, wprowadzone z dniem 23 lutego 1981 r., stanowią dowód zawarcia umowy o depozytowy wkład oszczędnościowy na okres 2 lub 3 lat od daty wystawienia.

2. Bony depozytowe emituje Narodowy Bank Polski w wartościach nominalnych 5.000 zł, 10.000 zł i 25.000 zł.

3. Przy wykupie bonu depozytowego po upływie umownego okresu 2- lub 3-letniego posiadacz bonu otrzymuje, obok wartości nominalnej bonu, należne odsetki odpowiednio za okres 2 lub 3 lat.

4. Bon depozytowy nie przedstawiony do wykupu z upływem okresu umownego 2- lub 3-letniego nie podlega dalszemu oprocentowaniu.

5. W razie niedotrzymania umowy i przedstawienia bonu depozytowego do wykupu przed upływem 2 lub 3 lat, posiadacz bonu otrzymuje tylko jego wartość nominalną.

§ 21. Na życzenie posiadacza lokacyjnego bonu oszczędnościowego lub depozytowego bonu oszczędnościowego Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności mogą za pobraniem opłaty nadać tym bonom charakter bonów imiennych umiejscowionych. W tym wypadku bony, o których mowa, stają się imiennymi dowodami na złożone wkłady oszczędnościowe i mają do nich zastosowanie przepisy § 14.

§ 22. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności wykupują oprocentowane bony oszczędnościowe, dowody oszczędnościowe na terminowe wkłady oszczędnościowe z dyskontem oraz dokonują wypłat wkładów oszczędnościowych i odsetek od wkładów, na których dowód wystawiono książeczki oszczędnościowe na okaziciela i na okaziciela z hasłem.

§ 23. 1. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności wykupują oprocentowane bony oszczędnościowe emitowane z datą 1 stycznia 1973 r. na okres 10 lat od daty ich emisji.

2. Oprocentowane bony oszczędnościowe stanowią do-

wód zawarcia umowy o oprocentowany wkład oszczędnościowy na okres 10 lat od dnia 1 stycznia 1973 r.

3. Odsetki od wkładów oszczędnościowych, na których dowód wystawiono oprocentowane bony oszczędnościowe, wypłaca się łącznie z wykupem bonu, według stopy procentowej obowiązującej w roku, za który odsetki są należne.

§ 24. 1. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności wykupują dowody oszczędnościowe na terminowe wkłady oszczędnościowe z dyskontem, zwane dalej „terminowymi wkładami oszczędnościowymi z dyskontem”, wprowadzone z dniem 1 lipca 1975 r., które wystawiano do dnia 15 kwietnia 1978 r.

2. Terminowe wkłady oszczędnościowe z dyskontem stanowią dowód zawarcia umowy o terminowy wkład oszczędnościowy z dyskontem na okres 5 lat od daty ich wystawienia.

3. Po upływie 5 lat od daty wystawienia terminowego wkładu oszczędnościowego z dyskontem Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności wypłacają jego wartość nominalną, powiększoną o kwotę należną z tytułu wzrostu oprocentowania.

4. W razie niedotrzymania umowy i przedstawienia terminowego wkładu oszczędnościowego z dyskontem do wykupu przed upływem 5 lat od daty jego wystawienia, posiadacz otrzymuje kwotę pobraną przy wystawieniu terminowego wkładu oraz odsetki obliczone za pełne miesiące od daty jego wystawienia, z zastosowaniem stopy procentowej należnej w razie wykupu w piątym roku.

5. Terminowy wkład oszczędnościowy z dyskontem, nie przedstawiony do wykupu z upływem 5 lat od daty jego wystawienia, nie podlega dalszemu oprocentowaniu.

§ 25. 1. Wykup premialnych bonów oszczędnościowych dokonywany jest przez Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności oraz przez upoważnione agencje i urzędy pocztowo-telekomunikacyjne.

2. Wykup lokacyjnych bonów oszczędnościowych, depozytowych bonów oszczędnościowych, oprocentowanych bonów oszczędnościowych, terminowych wkładów oszczędnościowych z dyskontem oraz realizacja odsetek dokonywane są wyłącznie przez Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności.

§ 26. Nie podlegają umorzeniu utracone bony oszczędnościowe i terminowe wkłady oszczędnościowe z dyskontem, o których mowa w § 16, z wyłączeniem wypadku określonego w § 21.

§ 27. Po upływie okresu, na który zostały zawarte umowy o wkłady oszczędnościowe, na których dowód wystawiono bony oszczędnościowe określone w § 16 lub terminowe wkłady oszczędnościowe z dyskontem, dowody te podlegają wykupowi przez okres przewidziany dla przedawnienia roszczeń o zwrot wkładów oszczędnościowych.

§ 28. 1. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności dokonują wypłat wkładów oszczędnościowych, na których dowód wystawiono książeczki oszczędnościowe na okaziciela i na okaziciela z hasłem:

- 1) płatne na każde żądanie (umiejscowione),
- 2) terminowe na zadeklarowane z góry okresy 12-miesięczne,

i wypłacają odsetki od tych wkładów.

2. Książeczki, o których mowa w ust. 1, są umiejscowione. Operacje w tych książeczkach mogą być dokonywane wyłącznie w Narodowym Banku Polskim — powszechnych kasach oszczędności, prowadzących rachunek właściciela książeczki oszczędnościowej.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 29. Zachowują ważność umowy rachunku wkładu oszczędnościowego i umowy o wkłady oszczędnościowe

zawarte do dnia wejścia w życie zarządzenia oraz dowody zawarcia tych umów.

§ 30. W związku z art. 98 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56) utraciły moc następujące zarządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 27 maja 1971 r. w sprawie upoważnienia Powszechnej Kasy Oszczędności do wypuszczenia premialnych bonów oszczędnościowych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 33, poz. 210 i z 1982 r. Nr 15, poz. 122),
- 2) z dnia 31 października 1972 r. w sprawie upoważnienia Powszechnej Kasy Oszczędności do wypuszczenia oprocentowanych bonów oszczędnościowych (Monitor Polski z 1972 r. Nr 51, poz. 272, z 1976 r. Nr 38, poz. 171 i z 1981 r. Nr 33, poz. 308),
- 3) z dnia 14 maja 1975 r. w sprawie upoważnienia Powszechnej Kasy Oszczędności do wprowadzenia terminowych wkładów oszczędnościowych z dyskontem (Monitor Polski z 1975 r. Nr 16, poz. 98, z 1976 r. Nr 35, poz. 156 i z 1978 r. Nr 13, poz. 46),
- 4) z dnia 26 listopada 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania banków oraz rodzajów wkładów

oszczędnościowych i wydawanych na nie dowodów (Monitor Polski z 1975 r. Nr 37, poz. 219 i z 1980 r. Nr 31, poz. 179),

- 5) z dnia 6 sierpnia 1976 r. w sprawie upoważnienia Narodowego Banku Polskiego do wprowadzenia przez powszechne kasy oszczędności lokacyjnych wkładów oszczędnościowych (Monitor Polski z 1976 r. Nr 32, poz. 155 i z 1979 r. Nr 23, poz. 130),
- 6) z dnia 6 lutego 1981 r. w sprawie upoważnienia Narodowego Banku Polskiego do wprowadzenia depozytowych bonów oszczędnościowych (Monitor Polski Nr 5, poz. 43),
- 7) z dnia 20 lutego 1981 r. w sprawie upoważnienia Narodowego Banku Polskiego do wprowadzenia bonów na wkłady oszczędnościowe z losowaniem premii w postaci samochodów osobowych (Monitor Polski Nr 6, poz. 54).

§ 31. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *S. Majewski*

158

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 19 lipca 1983 r.

w sprawie zasad otwierania i prowadzenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności i banki spółdzielcze, zwane dalej „bankami”, otwierają i prowadzą oprocentowane rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe dla osób fizycznych mających pełną zdolność do czynności prawnych, a banki spółdzielcze również dla zespołów rolników indywidualnych oraz dla spółek prawa cywilnego prowadzących produkcję rolniczą.

§ 2. Zarządzenie ustala ogólne zasady zawierania umów rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz ogólne zasady otwierania i prowadzenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych.

§ 3. 1. Otwarcie rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego następuje na podstawie umowy zawartej między bankiem a wkładcą.

2. Umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego zawiera się przez złożenie we właściwym oddziale banku przez zgłaszającego wniosek: osobę fizyczną, zespół rolników lub spółkę, o których mowa w § 1, oświadczenia stwierdzonego podpisem, że przyjmuje do wiadomości i stosowania podane jej do wiadomości postanowienia dla posiadaczy rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, ustalające szczegółowe postanowienia umowy, w tym zasady prowadzenia rachunku i dysponowania nim oraz wyrażenie przez bank zgody na otwarcie rachunku.

§ 4. Wysokość oprocentowania wkładów oszczędnościowych na rachunkach oszczędnościowo-rozliczeniowych regulują odrębne przepisy.

§ 5. Osoba fizyczna, zespół rolników lub spółka, o których mowa w § 1, mogą posiadać tylko jeden rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy w oddziale banku właściwym dla ich miejsca zamieszkania, zatrudnienia lub siedziby.

§ 6. 1. Osoba fizyczna, zespół rolników lub spółka, o których mowa w § 1, występujące o otwarcie rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, składają we właściwym

oddziale banku wnioski o otwarcie rachunku wraz z kartą wzorów podpisów oraz dokumenty wskazane w postanowieniach, o których mowa w § 3 ust. 2.

2. Dla osób fizycznych rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe otwierane są jako rachunki:

- 1) indywidualne na imię i nazwisko jednej osoby,
- 2) wspólne dla małżonków lub dla jednego z rodziców i pełnoletniego dziecka, jeżeli razem zamieszkują.

§ 7. Z ważnych powodów bank może odmówić otwarcia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego bez podania przyczyn.

§ 8. Posiadacz rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego upoważniony jest do dysponowania środkami zgromadzonymi na rachunku w granicach salda.

§ 9. 1. Posiadacz rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego powinien niezwłocznie zawiadomić oddział banku prowadzący rachunek o utracie książeczki czekowej, pojedynczych blankietów czekowych, czeków lub zamówienia na książeczkę czekową.

2. Bank ponosi odpowiedzialność za następstwa i szkody wynikłe z realizacji utraconych czeków lub blankietów czekowych:

- 1) w oddziale banku prowadzącym rachunek — od chwili przyjęcia zastrzeżenia od posiadacza rachunku,
- 2) poza oddziałem banku prowadzącym rachunek — od trzeciego dnia po dniu przyjęcia zastrzeżenia przez oddział banku prowadzący rachunek.

§ 10. Posiadacz rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego obowiązany jest zawiadomić oddział banku prowadzący rachunek o każdej zmianie miejsca zamieszkania, zatrudnienia lub siedziby.

§ 11. Zachowują ważność umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego zawarte do dnia wejścia w życie zarządzenia oraz dowody zawarcia tych umów.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *S. Majewski*

Flotczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.